

УДК 687.02:675.6

ДОСЛІДЖЕННЯ ШЛЯХІВ УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ ВИГОТОВЛЕННЯ ШВЕЙНИХ ВИРОБІВ ІЗ НАТУРАЛЬНОГО ХУТРА НА ОСНОВІ РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ХУТРЯНОЇ СИРОВИНИ

Студ. О.В. Холява, гр. МгШЕ-15

Наук. керівник доц. Л. Б. Білоцька, ас. Лозовенко С.Ю.
Київський національний університет технологій та дизайну

Натуральне хутро є одним з найбільш древніх та цінних видів матеріалів, що використовуються для виробництва одягу. Собівартість хутряних виробів на 80-90% складає вартість дорогого хутряного напівфабрикату, тому цей вид одягу є ексклюзивним та передбачає тривалий термін використання. У зв'язку з цим виникає необхідність розробки та впровадження новітніх технологій виготовлення виробів з натурального хутра, що базуються на основі раціонального використання хутряної сировини та, відповідно, роблять хутряні вироби більш привабливими і доступними для споживачів.

Цікавим, сучасним та економічним методом виготовлення хутряних напівфабрикатів є площинна перфорація шкіряної тканини. Цей спосіб обробки дає можливість значно збільшити корисну площу поверхні шкурки, зменшити густоту волосяного покриву та масу готового виробу, створити фактурний малюнок за рахунок зміни висоти, напрямку волосу та параметрів перфорації. Для розширення можливостей широкого використання даний метод потрібне досконале вивчення та обґрунтування раціональних параметрів перфорації.

Суть методу полягає в нанесенні на шкіряну тканину хутра в певному порядку надсічок, які в процесі правки скроїв розсуваються, забезпечуючи певний приріст площі. Розрізняють три варіанта розміщення розрізів на шкурці: поздовжнє, поперечне і діагональне, які, відповідно, дозволяють подовжувати, розширювати чи пропорційно збільшувати площу хутряного напівфабрикату.

Збільшення площі зразка при перфорації відбувається за рахунок розтягування розрізів, а також пластичних властивостей шкіряної тканини. Розтягання перфорованого зразка при площинній правці виконують, як правило, в напрямку перпендикулярному лінії розрізів.

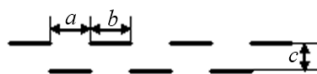

Рисунок 1 – Схема нанесення перфорації на шкіряну тканину: $a = b$ – відстань між розрізами та довжина розрізу; c – відстань між рядками

Рисунок 2 – Форма розрізу до розкриття (а) і після розкриття (б) апроксимуємо ромбом (рис. 2).

Таким чином загальний приріст площі можна розрахувати за формулою:

$$S_{пер.} = S_{роз.} + S_{пл.}$$

де $S_{пер.}$ – приріст площі за рахунок перфорації;

$S_{роз.}$ – приріст за рахунок розкриття розрізів;

$S_{пл.}$ – приріст за рахунок пластичних властивостей шкіряної тканини.

Проведений аналіз дає можливість в подальшому навести теоретичні розрахунки приросту площі при площинній перфорації, виходячи з припущення, що розріз розкривається у формі ромба, а довжини розрізів не повинні перевищувати: (b) – 4-10 мм, між (a) та (c) – 4-10 мм.

За результатами проаналізованих літературних джерел було виявлено, що: максимальна довжина розрізу (b) обмежена довжиною волоса шкурки і складає 4-10 мм, мінімальне значення між розрізами – (a), і між рядками розрізів – (c) складає 4 мм, а максимальне відповідно – 10 мм (рис. 1).

Початкова форма розрізу являє собою відрізок довжиною a , який при розтягуванні розкривається і, як виявлено на практиці, набуває овальної форми. Одержану фігуру при розкритті розрізу